

7.3.2011

B7-0173/2011

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разискванията по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността

относно положението в Либия

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Marietta Giannakou, Hans-Gert Pöttering, Gabriele Albertini, Tunne Kelam, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Lena Kolarska-Bobińska, Elena Băsescu, Michael Gahler, Alf Svensson, Laima Liucija Andrikiienė, Inese Vaidere, Vito Bonsignore, Simon Busuttil, Joachim Zeller, Tokia Saïfi, Michèle Striffler, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Vytautas Landsbergis, Artur Zasada, Salvatore Iacolino, Dominique Vlasto, Alfredo Pallone, Philippe Juvin, Traian Ungureanu, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Ernst Strasser, Roberta Angelilli, Véronique Mathieu, Надежда Нейнски, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

от името на групата PPE

Резолюция на Европейския парламент относно положението в Либия

Европейският парламент,

- като взе предвид Резолюция 1970/2011 на Съвета за сигурност на ООН от 26 февруари 2011 г.,
  - като взе предвид решението на Съвета от 28 февруари за изпълнение на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН и за налагане на допълнителни ограничителни мерки спрямо отговорните за насилствените мерки срещу гражданското население,
  - като взе предвид обявеното на 22 февруари временно прекратяване на преговорите по рамковото споразумение между ЕС и Либия,
  - като взе предвид скорошните заявления на ВП/ЗП Катрин Аштън относно Либия (20 февруари, 23 февруари, 26 февруари и 27 февруари),
  - като взе предвид изказването на Štefan Füle, член на Европейската комисия, отговарящ за разширяването и политиката на съседство, относно неотдавнашните събития в Северна Африка в комисията по външни работи на Европейския парламент в Брюксел на 28 февруари 2011 г.¹,
  - като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че скорошните демонстрации в много арабски държави в Северна Африка и Близкия изток призоваха за слагане на край на авторитарните режими и за политически, икономически и социални реформи, демокрация и по-добри условия на живот за гражданите,
- Б. като има предвид, че от 15 февруари първоначално мирните протести срещу либийския режим са подложени на безпрецедентно яростни атаки; като има предвид, че полковник Кадафи използва либийските въоръжени сили и милиция, за да потуши с жестокост протестите, включително с безразборната употреба на картечници, снайперисти и военни самолети срещу цивилни граждани; като има предвид, че това доведе до бързото увеличение на броя на жертвите и на ранените и задържаните,
- В. като има предвид, че след продължилите дни наред кървави сблъсъци между протестиращите и правителствените сили демонстрантите вече са установили контрол над някои важни градове, включително Бенгази; като има предвид, че след освобождаването на източната част на страната бунтът срещу лидера Муамар Кадафи приближава столицата Триполи, където боевете продължават;

---

¹ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=SPEECH/11/130&language=en>

- Г. като има предвид, че силите, които се противопоставят на режима на Кадафи, са установили контрол над повечето либийски находища на нефт и газ и че поради тази причина енергийните санкции срещу Либия биха противоречали на целта им;
- Д. като има предвид, че според ВКБ ООН през последните дни повече от 140 000 души са избягали в съседните страни (по-конкретно Египет и Тунис) и че няколко хиляди души са блокирани на границите и се нуждаят от спешна помощ; като има предвид, че така се създава хуманитарно извънредно положение, което изисква бързата намеса на ЕС,
- Е. като има предвид, че според Резолюция 1970/2011 на Съвета за сигурност на ООН (СС на ООН) извършваните в Либия системни и повсеместни нападения срещу цивилни граждани могат да бъдат класифицирани като престъпления срещу човечеството,
- Ж. като има предвид, че със своята Резолюция 1970/2011 от 26 февруари Съветът за сигурност на ООН, действайки съгласно глава VII от Устава, наложи оръжейно ембарго и прие санкции срещу Муамар Кадафи и лицата, отговорни за репресиите, като същевременно отнесе въпроса до Международния наказателен съд,
- З. като има предвид, че считано от 22 февруари ЕС временно прекрати продължаващите преговори относно рамковото споразумение между ЕС и Либия и всички договори за сътрудничество с Либия; като има предвид, че на 28 февруари Съветът на ЕС прие допълнителни ограничителни мерки срещу Либия,
- И. като има предвид, че свободата на изразяване и правото на мирно събиране са неотменими човешки права, които трябва да бъдат зачитани и защитавани,
- Й. като има предвид, че докато бунтът продължава, хуманитарната ситуация в Либия се влошава, а медицинските материали, както и горивата и храните, привършват; като има предвид, че според Агенцията на ООН за бежанците повече от 140 000 души са избягали от Либия към съседните Тунис и Египет,
- К. като има предвид, че масивният и неудържим поток от разселени лица породи драматични ситуации и в областта на здравеопазването и че хуманитарната намеса от страна на някои държави-членки е ефективен отговор на нуждите на засегнатото население,
- Л. като има предвид, че за ЕС са жизненоважни демокрацията, стабилността, благоденствието и мира в Северна Африка,
- М. като има предвид, че мащабните протести в множество арабски държави показаха, че недемократичните и авторитарни режими не могат да гарантират бъдеща доверие стабилност и че демократичните ценности не могат да бъдат отделени от икономическите и политическите партньорства,
1. изразява своята солидарност с либийския народ и по-специално с либийските младежи, които са водеща сила за демокрацията и за промяната на режима, както и своята подкрепа за техните законни демократични, икономически и социални

стремежи; осъжда най-строго грубите и систематични нарушения на правата на човека в Либия, и по-специално насилственото потушаване на мирните про-демократични протести и действията срещу журналисти и защитници на правата на човека от страна на режима на Кадафи;

2. категорично осъжда преднамереното и несъразмерно използване на сила и изразява дълбокото си съжаление относно големия брой жертви и ранени; поднася своите съболезнования на семействата на жертвите;
3. поради това призовава за незабавното слагане на край на бруталния диктаторски режим на полковник Кадафи и призовава последния незабавно да се оттегли, за да се предотвратят нови кръвопролития и да се позволи извършването на мирен политически преход; призовава либийските органи незабавно да спрат насилието и да позволят мирното решение на създалото се положение съгласно легитимните очаквания на либийския народ; призовава либийските органи да спазват правата на човека и международното хуманитарно право, да вдигнат всички ограничения върху свободата на изразяване, включително в Интернет, както и да предоставят незабавен достъп на чуждестранните медии и на независими наблюдатели в областта на правата на човека;
4. призовава ЕС и международната общност да предприемат всички възможни мерки, за да изолират напълно Кадафи и неговия режим, както на национално, така и на международно равнище;
5. призовава за независима международна анкетна комисия, която да разследва инцидентите, довели до смърт, наранявания и арести по време на събитията, настъпили в Либия от 15 февруари насам; подчертава, че извършителите на нападенията срещу мирни граждани носят лична наказателна отговорност според международното право, че те трябва да бъдат изправени пред съд и че не може да има безнаказаност; в тази връзка приветства факта, че Съветът за сигурност на ООН е сезирал Международния наказателен съд за ситуацията в Либия, и призовава държавите-членки да си сътрудничат със съда и прокурора, така че виновните да получат справедливо наказание без забавяне;
6. приветства резолюцията на Общото събрание на ООН от 1 март 2011 г., с която се прекратява временно членството на Либия в Съвета по правата на човека на ООН, което беше парадокс от самото начало и след систематичните нарушения на правата на човека в Либия;
7. счита, че сериозността на ситуацията в Либия изисква решителни и съгласувани действия от страна на международната общност; поради тази причина приветства приемането на Резолюция 1970/2011 от Съвета за сигурност на ООН, която налага оръжейно ембарго, замразяване на активите и визова забрана на Муамар Кадафи и други лица, участващи в насилственото потушаване на протестите; отбелязва, че ЕС първи приложи санкциите, определени от Съвета за сигурност на ООН, и че мерките на ЕС надхвърлят санкциите на ООН, налагайки отделни санкции; следователно приветства решението на Съвета да забрани търгуването с Либия на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии, както и удължаването на списъка на лицата, засегнати от замразяването на активите и

визовата забрана;

8. изразява дълбока загриженост, че влошаването на ситуацията в Либия би могло да отприщи безпрецедентно разселване на хора, бягащи към египетската и тунизийската граница и към Европа;
9. призовава Европейската комисия и агенцията Frontex да гарантират, че се предприемат всички необходими мерки, включително адекватни финансови, човешки и технически ресурси, за да се гарантира, че ЕС би могъл да реагира адекватно в случай на евентуално масово миграционно движение, в съответствие с член 80 от ДФЕС;
10. призовава за постоянна оценка на ефективността на санкциите; приветства в тази връзка дискусиите за допълнителни санкции от страна на ЕС, които могат да включват също замразяване на активите на либийски компании, които имат връзки с режима на Кадафи;
11. призовава ВП/ЗП и държавите-членки да продължат да следят ситуацията отблизо и да се подготвят, за да имат готовност да приемат в тясно сътрудничество с ООН по-строги мерки, включително създаването на забранени за полети зони и евентуално други военни мерки, за да се предотвратят нови кръвопролития и да се изолира режимът на Кадафи;
12. изразява дълбока загриженост предвид влошаването на хуманитарната ситуация в Либия, както и за бежанците по нейните граници и около тях; подчертава, че хиляди хора са блокирани на либийската граница с Тунис и Египет, без да имат правото да преминат, в резултат на което се създава хуманитарно извънредно положение; призовава настоящите и бъдещите либийски органи да предоставят достъп на хуманитарните организации и да гарантират безопасността на хуманитарните работници; подчертава, че ЕС трябва да извърши спешно оценка на хуманитарните нужди в Либия и съседните страни и да предостави без забавяне цялата необходима финансова и човешка помощ; приветства предприетите мерки и отпуснатите до момента средства от члена на Комисията г-жа Георгиева и ГД „Хуманитарна помощ“, както и хуманитарната помощ, предоставена от някои държави-членки в отговор на това предизвикателство;
13. приветства свикването на извънреден Европейски съвет за събитията в Либия и южните съседи на ЕС на 11 март; призовава ВП/ЗП и държавите-членки да разработят цялостна и последователна стратегия за хуманитарния и политически отговор на ситуацията в тази страна;
14. призовава ЕС да заеме водеща роля и в политическото, икономическо и социално развитие на Либия в дългосрочен план; в тази връзка призовава да се отдаде приоритет на помощта за изграждането на институциите и на реформите за утвърждаване на правата на човека, принципите на правовата държава, доброто управление и една плуралистична, демократична и мирна Либия; изисква от върховния представител/заместник-председател на Европейската комисия да използва в пълна степен всички съответни външни финансови инструменти на ЕС, включително ЕИДПЧ;

15. в тази връзка призовава ЕС да поддържа постоянен диалог с либийската опозиция;
16. счита, че революционните промени в Северна Африка и Близкия изток показваха ясно, че положителното влияние и доверие към ЕС в дългосрочен план в този регион ще зависят от способността му да провежда последователна обща външна политика, която е основана на ценности и ще поддържа недвусмислено новите демократични сили; повтаря искането си ЕС да преразгледа своята политика в подкрепа на демокрацията и правата на човека, за да създаде механизъм за прилагане на клаузата за правата на човека във всички споразумения с трети държави;
17. отново отправя искане да бъде тясно свързан с работата на работната група, създадена с цел да координира отговора на ЕС на кризата в Либия и други места в региона на Средиземно море;
18. отново подчертава, че събитията в Либия и в други страни от региона изтъкват спешната необходимост от разработване на по-амбициозни и ефективни политики и инструменти с цел насърчаване и подкрепа на политическите, икономическите и социалните реформи в страните, които са южни съседи на ЕС; изтъква, че текущият стратегически преглед на европейската политика за съседство трябва да отчете настоящите събития в региона и трябва да предложи нови, по-добри начини за отговаряне на нуждите и стремежите на народите; настоява, че преразглеждането на политиката за съседство трябва да даде приоритет на критерии, свързани с независимостта на съдебната система, зачитането на основните свободи, плурализма и свободата на пресата и борбата срещу корупцията; призовава за по-добра координация с другите политики на Съюза спрямо тези държави;
19. споделя становището, че Съюзът за Средиземноморието трябва да се адаптира към новата ера и обстоятелства и трябва да обмисли и предприеме действия по отношение на неотдавнашните събития с цел представяне на предложенията относно това как най-добре да бъдат насърчени демокрацията и правата на човека в неговите държави-членки и в региона, включително Либия, и относно евентуалните реформи, така че да засили собствената си роля и да я направи съгласувана и по-ефективна;
20. счита, че борбата срещу корупцията и укрепването на принципите на правовата държава в третите държави са основни критерии, за да може да се отговори на очакванията на народите в региона и за да бъдат привлечени чуждестранни инвестиции;
21. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на върховния представител, на правителствата и парламентите на държавите-членки, на Парламентарната асамблея на Съюза за Средиземноморието, както и на либийските органи и опозиция.